

Председник Томас С. Монсон

Промишљајте о путу којим идете

Док гледамо Исуса као свој Пример и следимо Његове стипије, можемо се безбедно враћати нашем Небеском Оцу.

Моја вољена браћо и сестре, осећам се понизним док стојим пред вама овог јутра. Молим вас за вашу веру и молитве у моје име док вам упућујем своју поруку.

Сви смо ми започели дивно и важно путовање када смо напустили духовни свет и ушли у ову фазу, често пуну изазова, која се назива смртност. Основна сврха нашег постојања на земљи је да примимо тело од меса и костију, стекнемо искуство које може доћи искључиво одвајањем од небеских родитеља и видимо да ли ћемо држати заповести. У Књизи Аврамовој, у трећем поглављу, читамо: „И тако ћемо их искушати да видимо хоће ли они чинити све што им год Господ Бог њихов заповеди.”¹

Када смо дошли на земљу, довели смо велики дар од Бога - своју слободу избора. На хиљаде начина имамо властито да сами бирамо. Овде учимо на тешким примерима из живота. Разликујемо добро од

зла. Разликујемо горко од слатког. Учимо да одлуке одређују судбину.

Сигуран сам да смо напустили Оца са огромном жељом да Му се вратимо, како бисмо стекли узвишење које је планирао за нас и које и ми толико желимо. Иако смо остављени да пронађемо и следимо пут који води натраг до Оца на Небу, Он нас није послао овамо без смерница и вођства. Напротив, дао нам је алате који су нам потребни и помоћи ће нам ако будемо тражили Његову помоћ и трудили се да чинимо све што можемо како бисмо истрајали до краја и стекли вечни живот.

Као помоћ на том путу имамо Божје речи и речи Његовог Сина које се налазе у нашим Светим писмима. Имамо савет и учења Божјих пророка. Од изузетног значаја је то што нам је дат савршен пример који треба да следимо - пример нашег Господа и Спаситеља, Исуса Христа - и поучени смо да следимо тај пример. Сам Спаситељ је рекао:

„Хајде за мном.”² „Дела, наиме, која видесте да ја чиним, чините и ви тако.”³ Поставио је питање: „Какви, дакле, људи морате бити?” Затим одговара: „Заиста, кажем вам, онакви као што сам ја.”⁴ „[Он је] означио стазу и водио пут.”⁵

Док гледамо Исуса као свој Пример и следимо Његове стопе, можемо се безбедно вратити нашем Небеском Оцу. Пророк Нефи је рекао: „Уколико човек не истраје до краја, следећи пример Сина Бога живог, не може бити спасен.”⁶

Једна жена би сваки пут када би говорила о искуствима током посете Светој земљи, узвикнула: „Ходала сам где је Исус ходао!”

Била је у близини места где је Исус живео и поучавао. Можда је стајала на стени на којој је Он некада стајао или посматрала планински ланац који је Он некада посматрао. Та искуства, сама по себи, била су узбудљива; али физички ходати путем којим је Исус ходао није толико важно као живети *иоуиуи* Њега. Угледати се на Његова дела и следити Његов пример много је важније од покушаја реконструкција стаза којима је Он путовао у смртности.

Када је Исус упутио позив извесном богаташу: „Хајде за мном”,⁷ није мислио само на то да Га богаташ следи по брдима и долинама.

Не морамо ходати обалама Галилеје или међу брдима Јудеје како бисмо ходали тамо где је Исус ходао. Сви ми можемо ходати путем којим је Он ходао када изаберемо да Га следимо док путујемо кроз смртност, док нам Његове речи

одзвањају у ушима, његов дух нам испуњава срца, а његова учења усмеравају живот. Његов пример осветљава пут. Он је рекао: „Ја сам пут, истина и живот.”⁸

Док проучавамо пут којим је Исус ходао, видећемо да га је водио кроз многе изазове са којима се и ми суочавамо.

На пример, Исус је ходао путем разочарења. Иако је доживео многа разочарења, једно од најтужнијих описао је у свом јадиковању над Јерусалимом док је завршавао своје јавно службеништво. Деца Израелова су одбацила безбедност заштитничког крила које им је понудио. Док је посматрао град који ће ускоро бити напуштен због уништења, савладала су га осећања дубоке туге. У патњи је завапио: „Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к теби! Колико пута хтех да скупим чеда твоја као кокош гнездо своје под крила и не хтесте!”⁹

Исус је ходао путем искушења. Луцифер, онај зликовац, сакупивши своју највећу снагу, своје најпримамљивије обмане, искушавао га је док је постио 40 дана и 40 ноћи. Исус није поклекнуо, него је одолео искушењу. Одлазећи, рекао је: „Иди од мене, сотоно.”¹⁰

Исус је ходао путем бола. Размислите о Гетсеманском врту где је био у „самртној борби . . . зној пак његов беше као капље крви које капаху на земљу.”¹¹ Нико не може заборавити његову патњу на ужасном крсту.

Свако од нас ће ходати путем разочарења, можда због пропуштене прилике, изгубљене снаге, избора које су направили вољени или сопствених избора. Свако од нас ће такође ходати путем искушења. У 29. одсеку Учења и завета: „И неизбежно је да ђаво напаствује синове људске, у противном се они не би могли определити.”¹²

И ми ћемо ходати путем бола. Као слуге, не можемо очекивати да примимо више од Учитеља, који је

напустио смртност тек након великог бола и патње.

Мада ћемо се на путу сусретати са горчином и жалошћу, ипак можемо наћи и велику срећу.

Са Исусом, можемо ходати путем послушности. Неће увек бити лако, али нека наша лозинка буде наслеђе које нам је завештао Самуило: „Знај, послушност је вреднија од најбоље жртве, покорност је боља од претилине овнујске.”¹³ Имајмо на уму да су крајње последице непослушности ропство и смрт, док је награда за послушност слобода и вечни живот.

Попут Исуса, и ми можемо ходати путем служења. Док је служио међу људима, Исусов живот је био као блистави рефлектор добротe. Донео је снагу удовима хромих, вид очима слепих и слух ушима глувих.

Исус је ходао путем молитве. Научио нас је како да се молимо дајући нам дивну молитву коју познајемо као Господњу молитву. И ко може заборавити његову молитву у Гетсеманском врту: „Не моја воља него твоја да буде.”¹⁴

Остала упутства која нам је Спаситељ дао налазе се на дохват руке, у Светим писмима. У својој Беседи на гори, говори нам да будемо милостиви, скромни, праведни, чистог срца и миротворци. Поучава нас да се храбро залажемо за своја уверења, чак и када нас исмевају и прогањају. Позива нас да пустимо да наше светло сија како би га и други могли видети и пожелети да славе нашег Оца на Небу. Учи нас да будемо морално чисти у мислима и делима. Говори нам да је много важније гомилати благо на небу него на земљи.¹⁵

Његове параболе поучавају моћу и влашћу. Причом о добром Самарјанину, учи нас да волимо своје ближње и служимо им.¹⁶ У својој параболу о талентима, поучава нас да се усавршавамо и тежимо савршенству.¹⁷ Параболом о изгубљеној овци, поучава нас да

спасавамо оне који су отишли са пута и изгубили се.¹⁸

Док се трудимо да поставимо Христа у средиште наших живота тако што проучавамо Његове речи, следимо Његова учења и ходамо Његовим путем, Он нам је обећао учешће у вечном животу за који је умро да би га стекао. Нема узвишенијег циља од овог, да одлучимо да прихватимо Његове дисциплинске мере и постанемо Његови ученици, обављајући Његово дело целог свог живота. Ништа друго, ни један други избор који направимо, не може од нас направити оно што Он може.

Док размишљам о онима који су се истински трудили да следе Спаситељев пример и ходају Његовим путем, на памет ми падају имена Густава и Маргарете Вакер - две најхристоликије особе које сам икада упознао. Пореклом су били Немци који су емигрирали у источну Канаду, а упознао сам их када сам тамо служио као председник мисије. Брат Вакер је радио као берберин. Иако су њихова средства била ограничена, делили су све што су имали. Нису били благословени децом, али су бринули о свима који су улазили у њихов дом. Учени и префињени мушкарци и жене тражили су ове понизне, необразоване слуге Божје и сматрали су се срећнима ако су могли да проведу сат времена у њиховом присуству.

Њихова појава је била обична; њихов енглески није био течан и лак за разумевање; њихов дом је био скроман. Нису имали аутомобил ни телевизор, нити су чинили ишта од онога на шта свет обично обраћа пажњу. Ипак, верници су одлазили код њих како би осетили духа који је тамо пребивао. Њихов дом је био рај на земљи, а дух којим су зрачили ширио је мир и доброту.

И ми можемо имати тог духа и делити га са светом док ходамо Спаситељевим путем и следимо Његов савршен пример.

У Причама Соломуновим налази се савет: „Мери стазу ногама својим.”¹⁹ Док тако чинимо, имаћемо веру, па и жељу да ходамо путем којим је Исус ходао. Нећемо имати никакве сумње да смо на путу који наш Отац жели да следимо. Спаситељев пример даје оквир свему што чинимо, а Његове речи нуде неисцрпно вођство. Његов пут ће нас сигурно одвести кући. Да то буде наш благослов, молим се у име Исуса Христа, ког волим, коме служим и о коме сведочим, амен.

НАПОМЕНЕ

1. Аврам 3:25.
2. Лука 18:22.
3. 3. Нефи 27:21.
4. 3. Нефи 27:27.
5. Елајза Р. Сноу, „О, каква мудрост и љубав,” *Химне и пјесме за децу*, бр. 19.
6. 2. Нефи 31:16.
7. Лука 18:22.
8. Јев. по Јовану 14:6.
9. Лука 13:34.
10. Јев. по Матеју 4:10.
11. Лука 22:44.
12. Учење и завети 29:39.
13. 1. књ. Самуилова 15:22.
14. Лука 22:42.
15. Видети Матеј 5; 6.
16. Видети Лука 10:30–37.
17. Видети Јев. по Матеју 25:14–30.
18. Видети Лука 15:4–7.
19. Приче Соломунове 4:26.

Учења нашег времена

Од октобра 2014. до априла 2015. године, лекције Мелхиседековог свештенства и Потпорног друштва четврте недеље треба припремати из једног или више говора датих на генералној конференцији у октобру 2014. У априлу 2015, говори могу бити изабрани било са октобарске генералне конференције 2014. или априлске генералне конференције 2015. Председници кочића и подручја могу одлучити који говори ће се користити у њиховим областима, или за то задужити бискупе и председнике огранака.

Ови говори су доступни на многим језицима на conference.lds.org.

Председник Дитер Ф. Ухдорф,
други саветник у Првом председништву

Добијање сведочанства о светлу и истини

*Ваше лично сведочанство о светлу и истини неће
благодарећи само вас и ваше присуство овде у
смртности, него ће вас ипак ићи кроз сву
вечност.*

Као цивилни пилот, провео сам бројне сате летећи ноћу преко континента и океана. Посматрајући ноћно небо кроз прозор своје кабине, нарочито Млечни пут, често сам се дивео ширини и дубини Божјих творевина - које Света писма описују као светове без броја.¹

Пре мање од једног века већина астронома је сматрала да је наша галаксија, Млечни пут, једина галаксија у свемиру.² Претпостављали су да је све што лежи изван наше галаксије огромно ништавило, бесконачна празнина - пушта, хладна и без звезда, светлости и живота.

Како су телескопи постали напреднији - укључујући оне који могу да се лансирају у свемир - астрономи су почели да увиђају

спектакуларну, скоро непојмљиву истину: свемир је много већи него што је ико раније могао да поверује, и небеса су испуњена безбројним галаксијама, незамисливо удаљеним од нас, свака са стотинама милијарди звезда.³

У веома кратком временском периоду наше разумевање свемира се заувек променило.

Данас можемо да видимо неке од тих удаљених галаксија.⁴ Знамо да су тамо негде.

Тамо су већ веома дуго.

Али пре него што је човечанство имало довољно моћне уређаје да ухвати небеско светло и учини ове галаксије видљивима, нисмо веровали да је тако нешто могуће.

Бескрај свемира није се нагло променио, него се драматично променила наша способност да

видимо и разумемо ову истину. А са том већом светлошћу, човечанство се упознало са величанственим видицима које никада раније нисмо могли ни замислити.

Тешко нам је да верујемо у оно што не видимо

Претпоставимо да сте у могућности да путујете кроз време и разговарате са људима који су живели пре хиљаду или само пре сто година. Замислите да покушате да им опишете неке од савремених технологија које ви и ја данас узимамо здраво за готово. На пример, шта би ти људи мислили о нама када бисмо им рекли за џамбоџет авионе, микроталасне пећнице, уређаје који садрже огромне дигиталне библиотеке које могу да стану у руку, и видео снимке наших унучади које у тренутку можемо да поделимо са милионима људи широм света?

Неки би нам можда поверовали. Већина би нас исмевала, успротивила нам се, или можда чак затражила да уђутимо, или би нас повредила. Неки би можда покушали да користе логику, разум и чињенице које знају да би нам показали да смо у заблуди, неразумни, или чак опасни. Можда би нас оптужили за покушај обмањивања других.

Али наравно, ти људи уопште не би били у праву. Можда би имали добре намере и били искрени. Можда би били апсолутно сигурни у своје мишљење. Међутим, једноставно не би могли јасно да виде, јер још нису примили потпуније светло о истини.

Обећање о светлу

Чини се да је универзална људска особина да претпостављамо да смо у праву чак и када грешимо. А ако је тако, има ли наде за било кога од нас? Да ли смо предодређени да бесциљно пловимо океаном опречних информација, на сплаву који смо једва саставили од сопствених предрасуда?

Да ли је могуће пронаћи истину?

Циљ мог говора је да прогласим радосну поруку да је сам Бог - Господ над војскама који зна сву истину - дао својој деци обећање да лично могу спознати истину.

Молим вас да размотрите величину тог обећања:

Вечни и Свемоћни Бог, Створитељ пространог свемира, говориће онима који му приђу искреног срца и с правом намером.

Говориће им у сновима, виђењима, мислима и осећањима.

Говориће на начин који је непогрешив и који превазилази људско искуство. Даће им божанско усмерење и одговоре за њихове личне животе.

Наравно, биће и оних који ће се ругати и говорити да тако нешто није могуће, да ако Бог постоји, има паметнија посла него да слуша и одговара на молитву једне особе.

Али кажем вам следеће: Богу је стало до вас. Он ће чути и одговорити на ваша лична питања. Одговори на ваше молитве доћи ће на Његов начин и у Његово време, и стога, морате научити да слушате Његов глас. Бог жели да пронађете свој пут повратка к Њему, а тај пут је Спаситељ.⁵ Бог жели да учите од Његовог Сина, Исуса Христа, и доживите дубоки мир и радост који долазе када следите пут божанског следбеништва.

Моји драги пријатељи, постоји прилично једноставан експеримент, са Божјом гаранцијом, који се налази у древним Светим писмима доступним сваком човеку, жени и детету, који су спремни да га испробају:

Прво, морате истраживати Божју реч. То значи читати Света писма и проучавати речи, како древних тако и савремених пророка, о обновљеном јеванђељу Исуса Христа - не са намером да сумњате или критикујете него са искреном жељом да откријете истину. Размишљајте о ономе што ћете осетити, и припремите своје умове да приме истину.⁶ „Не можете ли више, барем пожелите да верујете, нека та жеља делује у вама . . . да можете дати место [речи Божјој].“⁷

Друго, морате разматрати, промишљати, трудити се да верујете,⁸ и бити захвални што је Господ био веома милостив својој деци од Адама па до наших дана, обезбеђујући пророке, видеоце и откровитеље да воде Његову Цркву и помажу нам да пронађемо пут повратка к Њему.

Треће, морате тражити од свог Небеског Оца, у име Његовог Сина, Исуса Христа, да вам објави истину о Цркви Исуса Христа светаца последњих дана. Питајте искреног срца са правом намером, имајући веру у Христа.⁹

Постоји и *четврти* корак, који нам је дао наш Спаситељ: „Ко хоће [Божју] вољу творити, разумеће је ли ова наука од Бога или ја сам од себе говорим.“¹⁰ Другим речима, када се трудите да проверите истинитост јеванђеоских начела, прво морате живети по њима. Проверите у свом животу јеванђеоску доктрину и црквена учења. Учините то са правом намером и трајном вером у Бога.

Ако то будете чинили, имате обећање од Бога - који се обавезао својом речју¹¹ - да ће вам објавити истину моћу Светог Духа. Подариће вам веће светло које ће вам омогућити да гледате кроз таму и будете сведоци незамисливо величанствених приказа, несхватљивих смртничком оку.

Неки ће можда рећи да су ови кораци претешки или да нису вредни труда. Међутим,

обавештавам вас да је лично сведочанство о јеванђељу и Цркви најважнија ствар коју можете стећи у овом животу. Не само да ће вас благосиљати и водити током овог живота него ће такође имати директан утицај на ваш живот у целој вечности.

Оно што је од Духа може се разумети једино Духом

Научници су имали тешкоће да разумеју величину свемира, све док инструменти нису постали довољно софистицирани да саберу веће светло, тако да су могли да разумеју потпунију истину.

Апостол Павле је поучавао о сличном начелу у вези са духовним знањем. „Телесни човек не разуме што је од Духа Божјега,“ написао је Коринћанима, „јер му се чини лудост и не може да разуме, јер треба духовно да се разгледа.“¹²

Другим речима, ако желите да препознате духовну истину, треба да користите праве инструменте. Не можете препознати духовну истину инструментима који нису у стању да је детектују.

Спаситељ нам је рекао у наше време: „Онај ко прими светлост и истраје у Богу, прима све више светлости, и та светлост постаје све светлија и светлија све до дана савршености.“¹³

Што више своја срца и умове приклонимо Богу, наше душе примају више небеског светла. И сваки пут када радо и ревностно тражимо то светло, показујемо Богу нашу спремност да примимо више светла. Постепено, ствари које су нам раније биле магловите, мрачне, и далеке постају јасне, светле и познате.

По истом принципу, ако се склонимо од јеванђеоског светла, наше сопствено светло почиње да ишчезава - не за један дан или недељу дана, него постепено током времена - све док се не осврнемо уназад и схватимо да нисмо сасвим сигурни зашто смо икада веровали

да је Јеванђеље истинито. Наше претходно знање нам чак може деловати глупо, јер оно што је некад било тако јасно, поново је постало нејасно, магловито и далеко.

Из тог разлога је Павле толико инсистирао да је порука јеванђеља лудост онима који пропадају, „али [онима који] се спасавају сила Божја.“¹⁴

Не постоји лакмус тест

Црква Исуса Христа светаца последњих дана је место за људе са различитим сведочанствима. Има чланова Цркве чије је сведочанство сигурно и пламти у њима. Други још увек настоје да сазнају сами за себе. Црква је дом за окупљање свих, без обзира на снагу нашег сведочанства. Знам да на вратима наших састајалишта нема знака који каже: „Да бисте ушли, ваше сведочанство мора бити оволико јако.“

Црква није само за савршене људе, него је намењена свима да дођу и буду усавршени у Њему.”¹⁵ Црква је за људе попут вас и мене. Црква је место добродошлице и неговања, не раздвајања и критиковања. То је место где охрабрујемо, уздижемо и подржавамо једни друге док лично трагамо за божанском истином.

На крају, сви смо ми ходочасници који траже Божје светло док путујемо стазом следбеништва. Не осуђујемо друге због количине светла коју имају или немају. Уместо тога, негујемо и охрабрујемо сваку светлост док не постане јасна, сјајна и истинита.

Обећање свима

Имајмо на уму да добијање сведочанства најчешће није задатак

који траје минут, сат или дан. Није нешто што се уради једанпут и за свагда. Процес сакупљања јеванђејског светла је доживотан.

Ваше сведочанство о живом Сину Божјем и Његовој обновљеној Цркви, Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, можда неће доћи онолико брзо колико желите, али ја вам обећавам ово: ако урадите свој део, доћи ће.

И биће величанствено.

Износим своје лично сведочанство да ће духовна истина испунити ваше срце и донети светло вашем духу. Откриће вам чисту интелигенцију са дивном радошћу и небеским миром. Моћу Светог Духа то сам лично доживео.

Као што древна Света писма обећавају, неизрециво присуство Духа Божјег учиниће да певате песму о откупљујућој љубави,¹⁶ усмерити ваше очи према небу, и да подигнете свој глас хвале Највишем Богу, вашем Уточишту, вашој Нади, вашем Заштитнику, вашем Оцу. Спаситељ је обећао да ћете наћи ако будете тражили.¹⁷

Сведочим да је то истина. Ако тражите Божју истину, која је сада можда нејасна, изван фокуса, и далека, постепено ће се откривати и постајати јаснија и ближа вашем срцу захваљујући светлу Божје благодати. Биће вам откривени величанствени духовни видци, незамисливи људском оку.

Моје сведочанство је да је то духовно светло надокхват руке сваком Божјем детету. Просветлиће ваш ум и донети исцељење вашем срцу и радост вашим данима. Моји драги пријатељи, молим вас да не одлажете тренутак да тражите и јачате лично сведочанство о

величанственом Божјем делу, и то делу светла и истине.

Ваше лично сведочанство о светлу и истини неће благосиљати само вас и ваше потомство овде у смртности, него ће вас такође пратити кроз сву вечност, у световима без краја. О томе сведочим и остављам вам свој благослов у име Исуса Христа, амен.

НАПОМЕНЕ

1. Мојсије 1:33.
2. Видети Marcia Bartusiak, *The Day We Found the Universe* (2009), xii. Увек ме изненадило то што можемо бити толико сигурни у своје закључке. Понекад је наша сигурност толика да сматрамо да знамо сву истину. Такав је и следећи случај: „Сајмон Њукомб, доајен америчке астрономије крајем деветнаестог века, на посвећењу опсерваторије 1887. године рекао је: 'Што се тиче астрономије . . . чини се да се брзо приближавамо границама нашег знања. . . . Као резултат тога је да дело које заиста закупа пажњу астронома јесте мање откривање новог него што је лабораторија оног већ познатор'" (Bartusiak, xv).
3. Занимљиво је размишљати о стиховима Мојсије 1:33, 35 у светлу тог "недавног" открића. Мојсијеву књигу у Драгоценом бисеру, Џозеф Смит је објавио у јуну 1830. године, скоро један век пре него што је Едвин Хабл објавио своје откриће удаљених галаксија.
4. Видети, за пример, the Hubble Heritage Image Gallery на heritage.stsci.edu/gallery/gallery.html.
5. Видети Јован 14:6.
6. Видети 3. Нефи 17:3.
7. Алама 32:27.
8. Видети УИЗ 67:3.
9. Видети Морони 10:3–5.
10. Јован 7:17; такође видети Псалм 25:14; Јован 3:21.
11. Видети УИЗ 82:10.
12. 1. Коринћанима 2:14.
13. Учење и завети 50:24.
14. 1. Коринћанима 1:18.
15. Морони 10:32; такође видети УИЗ 20:59.
16. Видети Алама 5:26.
17. Видети УИЗ 88:63.